

HOSPICOVÉ HNUTÍ – VYSOČINA

občanské sdružení

Nové Město na Moravě, Česká republika

Výroční zpráva ♦ 2004

NA POSLEDNÍ CESTĚ
NEBÝT SÁM

Kdo jsme, co chceme a-co nabízíme ?

Jsme: občanské sdružení, založené v roce 2000 v Novém Městě na Moravě pod názvem HOSPICOVÉ HNUTÍ – VYSOČINA (dále HHV). Důvodem existence našeho sdružení je přispívat ke zlepšení péče o umírající a jejich blízké. Hospicovou péči poskytují zaměstnanci HHV a dobrovolníci. Naše sdružení je nezávislé na církevních, politických či jiných institucích. Služby, které poskytujeme našim klientům, jsou bezplatné.

Chceme:

- ✓ **pomáhat umírajícím a jejich rodinám** smířit se s realitou smrti
- ✓ **být s umírajícími**, pomáhat jim důstojně prožít poslední období života, a přitom respektovat jejich sociální, psychické a duchovní potřeby
- ✓ **povzbuzovat rodiny** k odvaze a ochotě pečovat o umírajícího člověka
- ✓ **vést dialog s veřejností**, který by vedl ke změně postojů a míry osobní angažovanosti vůči umírajícím a truchlícím lidem

Nabízíme:

- ✓ **dobrovolnickou službu** u lůžka při doprovázení umírajících v léčebnách dlouhodobě nemocných, v nemocnicích, v domovech důchodců nebo doma
- ✓ **domácí hospicovou péči** jako pomoc rodinám, které se rozhodly nechat svého blízkého zemřít doma
- ✓ **doprovázení v nemoci a zármutku** formou hospicového poradenství a laické terapie
- ✓ **dobrovolnický program** pro ty, kdo chtějí být užitečným potřebným
- ✓ **informace a vzdělávání** k problematice umírání, smrti a zármutku

Jak nám můžete pomoci?

Můžete se stát dobrovolníkem HHV:

HHV hledá dobrovolníky pro hospicovou práci. Dobrovolníkem se může stát každý dospělý člověk, který absolvuje přípravu pro dobrovolníky a uzavře s HHV dohodu o dobrovolnické činnosti. Dobrovolnictví v hospicové péči nevyžaduje žádnou zvláštní kvalifikaci, dobrovolník nemusí být zdravotníkem, psychologem ani duchovním.

Můžete se finančně podílet na činnosti HHV:

Vážení sponzoři, na hospicové činnosti HHV se můžete podílet i Vy. Tím, že pomůžete našemu sdružení s financováním jeho programu.

Obsah

	Detaily nejsou ztrátou času, ale cílem je celek	4
Program 1:	Doprovázení v DD Mitrov a v LDN Buchtův kopec	6
Program 2:	Doprovázení doma – domácí hospicová péče	9
Program 3:	Doprovázení v nemoci a zármutku – poradna Alej	12
Dobrovolníci:	Dobrovolnický program HHV	14
	Kurz hospicové péče pro dobrovolníky	15
	Postřehy našich dobrovolníků	16
Veřejnost:	Věc veřejná	18
	Rozvoj sdružení	20
	Partnerství a spolupráce	21
	Finanční zpráva	22
	Poděkování	24
	Posadte se na chvíli...	26
	Cíle HHV v roce 2005 a pohled dopředu	27
	Základní charakteristika sdružení v roce 2004	28

Vážení čtenáři, milí přátelé,

zdravím Vás a nabízím Vám opět shrnující pohled na naši roční práci. Budu mít radost, stane-li se tato výroční zpráva inspirující nebo provokující součástí veřejného rozhovoru o důležitých lidských věcech.

Mluvit s člověkem je možné různě, buď povrchně nebo intenzivně. Ze zkušenosti určitě víte, jakou práci dá v intenzivním rozhovoru „přepínání“ mezi vlastním mluvením a posloucháním. Mluvit s někým naplno, s velkou pozorností a vnitřní zaujatostí, to je jako skládat metrák uhlí.

Umírající člověk již většinou mnoho mluvit nemůže. Stejně jako u rozhovoru ale platí: být s ním můžeme různě, buď povrchně nebo intenzivně. Být u něj naplno, s velkou pozorností a vnitřní zaujatostí, to je jako ten metrák uhlí.

Být pozorný k detailům, všimát si maličkostí, dodržet, co slíbím. To, nad čím si u zdravého člověka mohu dovolit mávnout rukou, „pustit to k vodě“, to u nemocných, starých nebo osamělých lidí může mít velkou důležitost. Hospicová služba zdůrazňuje doprovázení jako bytí s doprovázeným. Být takto vedle někoho znamená citlivě vnímat detaily. Mohou to být signály s důležitým významem.

Detaily nejsou ztrátou času ...

Ano, pěstujme si smysl pro detail, jednáme-li s lidmi. Jako malíři krajin, u nichž bývá takový smysl zpravidla ceněn. Avšak: přehršle detailů, ponechaných izolovaně nebo bez ladu a skladu, to je pro dobrou krajinomalbu málo. Krajina, to je celek – harmonie a soulad detailů. Taková nás uchvacuje svými proměnami, svou náladou, krásou a tajemností, svým duchem, klidem nebo dramatičností. Chceme-li, aby naše bytí s nemocnými bylo odleskem „bohatých krajin života“, pěstujme si též smysl pro celek.

Proč celek, jsme-li u nemocných a umírajících? Dovolím si přejný obraz: stát na konci života, to je trochu jako podzimní svátek díky za úrodu. Nanosíme na stoly od všech plodů něco: ovoce, zeleninu, zrna, víno, slivovici. Je tu všechno shromážděno, plné stoly souvisejí s plností života. Je to spíše vyvrcholení než konec. Je to hostina a my patříme k hostitelům i pozvaným. Všichni shromáždění vědí, že hospodářův rok byl těžký, mnoho v něm ztratil a mnohé sám pokazil. Co bude za rok, nevíme. Ale teď jsou žně, radujme se! Nabízíme výsledek naší práce a přijímáme hojnost, o kterou jsme se sami nezasloužili. Můžeme klidně mluvit o celku, ne?

... ale cílem je celek

Také naše sdružení se snaží vidět hospicovou službu jako jeden celek: Umírající člověk – to je také rodina toho člověka. Rodina – to jsou také pozůstalí. Umírání – to patří k životu. Život – to je také potřeba lidí dělat věci, které mají smysl. Takové je ale dobrovolnictví. Dobrovolníci – ti mohou pomáhat v léčebnách. A tak dál a dál. Hospic je celek.

V roce 2004 rozvíjelo HHV hlavně tři programy – ty, které jsou na „kartách“, vyložených na této stránce. V této výroční zprávě se o nich dočtete.

To, co HHV dělá, je společné dílo, založené na osobním nasazení, podpoře a sympatiích všech Vás, jeho „dělníků“. Bylo Vás mnoho i v roce 2004. Všem Vám děkuji, za sebe i jménem HHV.

Vojtěch Hrouda, předseda HHV

Na jaře přiletí ptáci. Najednou jsou tu, ze dne na den. Řídí se starobylými instinkty, vždy vědí, kdy a kam se mají vrátit. Lidé jsou rádi – ptáci přinesli zpěv, barvu a pohyb. Na světě je najednou nějak veseleji. Lidé v ústavech a léčebnách otevírají okno, aby je pozorovali a poslouchali. A jiní lidé přicházejí za lidmi v ústavech...

Doprovázení v DD Mitrov a v LDN Buchtův kopec

Jezdíme za lidmi do domova důchodců na Mitrov a do léčebny dlouhodobě nemocných na Buchtův kopec. Jsou to kvalitní zařízení, o lidi se zde dobře starají. Přesto, klientům a pacientům je tam těžko. Nemoc a stáří nejsou veselé – potíže se jen zhoršují a čas se jenom zkracuje. Chybí lákavá budoucnost, chybí naděje.

Naděje je dobré budoucí. Mít naději znamená čekat, že v budoucnosti přijde něco dobrého. Mít naději je základní lidská potřeba. Člověk neumí žít v beznaději.

Doprovázet někoho znamená být vedle něj, aby se mohl opřít. Opora v chůzi, to je dobrá pomoc. Lepší je ale doprovázet tak, aby se objevila ztracená naděje. Musíme se ale dotyčné nebo dotyčného zeptat, nezapomeňme, my neurčujeme, kudy jít: „Paní Kvasničková, co kdybychom šli po této pěšince? Ještě jsme tudy spolu nešli. Co když vede k naději?“

Myslím, že můžeme a máme doprovázet naše klienty tak, aby nemuseli žít v beznaději. Nevím jak, nemám recepty, jenom tuším:

Možná, že čas, který jim zbývá, je pro ně dobrým budoucím, nadějí. Mohou jej využít k velkým věcem, k odpuštění, požehnání, narovnání vztahů, rozloučení.

Možná, že blížící se smrt je pro ně vysvobozením z utrpení, z bolesti, z nedůstojnosti a nesoběstačnosti. Vysvobození přece může být dobrým budoucím, nadějí.

Možná, že se dokážou znovu a nově ohlédnout za svým životem, podívat se na něj přátelsky, odpustit sami sobě. Ta možnost je dobrým budoucím, nadějí.

Možná, že se pokusí smířit se svou konečností a svým koncem. Možnost toto dokázat je dobrým budoucím, nadějí.

Možná, že jsou to lidé náboženští, věřící. Touží setkat se s Bohem, projít v plnosti branou věčného království. Oni očekávají dobré budoucí, mají naději.

V. Hrouda

Na Mitrově.

Někdy dobrovolníci přepisují malá básnická dílka, jejichž autory jsou někteří obyvatelé domova, jindy luští společně s klienty křížovky. Občas uslyší názor: „S vašim vzděláním byste mohla dělat něco jiného“. Časté a klienty oblíbené jsou vycházky nebo projíždky na kolečkové židli parkem. S několika klienty již dobrovolníci HHV absolvovali i kratší výlety autem, buď do míst, kde obyvatelé prožili své mládí, nebo na nákup.

Skvěle se rozvíjí spolupráce s ošetřujícím personálem. Pravidelné úterní návštěvy mitrovských klientů jsou občas doplněny o další akce, na které jsou dobrovolníci HHV zváni klienty i personálem domova důchodců. Dobrá komunikace se zdravotními sestrami umožňuje účast dobrovolníků při doprovázení umírajících klientů domova. V roce 2004 se jednalo o dva takové případy.

Po čtyřech letech spolupráce je zřejmé, že dobrovolníci HHV jsou v mitrovském domově vítáni. Jejich přítomnost přináší mnoha obyvatelům radost a potěšení.

I. Kondýsková, M. Petrová

Domov důchodců Mitrov

I v roce 2004 pokračovala spolupráce mezi HHV a Domovem důchodců Mitrov. Opět došlo k rozšíření okruhu navštěvovaných klientů – naši dobrovolníci vykonali v mitrovském domově celkem 1163 návštěvy. To je nárůst o více než polovinu oproti předchozímu roku. Počet navštěvovaných klientů se zvýšil o 20 osob, takže v současné době navštěvujeme víceméně pravidelně 60 obyvatel domova. Bohužel, dobrovolnická základna, byť se postupně rozrůstá, nestačí i přes velkou snahu a ochotu dobrovolníků uspokojit všechny klienty, kteří by o návštěvu dobrovolníka stáli a potřebovali ji.

Činnost dobrovolníků při návštěvě klientů je rozmanitá a závisí na zdravotním stavu a pohybových možnostech klienta. Někdy jde o pouhou přítomnost či pozdravení, jindy o příjemné popovídání.

Léčebna dlouhodobě nemocných Buchtův kopec

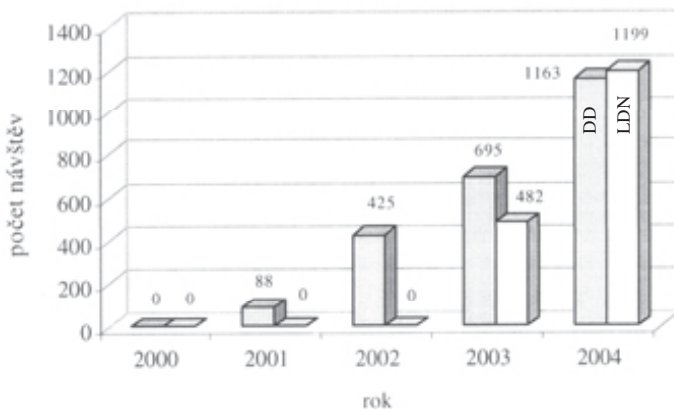
S léčebnou na Buchtově kopci spolupracuje HHV již třetím rokem. V roce 2004 navštěvovali naši dobrovolníci 210 pacientů léčebny, o rok dříve jich bylo 50. Návštěv bylo bezmála 1200. Nárůst kontaktů je dobře patrný z grafu.

Vztahy s personálem léčebny jsou dnes korektní a založené na vzájemné důvěře. Když naše iniciativa na Buchtově kopci začínala, cítili jsme jako dobrovolníci ze strany zdravotníků jisté obavy. Takovým obavám lze rozumět: „Nebudou ti lidé chtít zneužít důvěry a bezbrannosti pacientů? Nezačnou se nám na pokojích ztrácet věci nebo peníze? Nejsou to misionáři nějaké sekty, kteří budou lidi obracet na víru?“ Myslím, že tato podezření se postupně rozptýlila.

Důležitým krokem vpřed je ochota vedení LDN podílet se na diskusi o možnostech koncepčního a programového uplatnění paliativní (hospicové) péče v LDN Buchtův kopec, kterou naše sdružení vyvolalo na podzim roku 2004. Za tímto účelem sestavená expertní pracovní skupina hledá cesty, jak umožnit umírajícím pacientům a jejich rodinám důstojné prožití konce života v podmínkách LDN. Tato iniciativa přivedla k jednacímu stolu zástupce kraje Vysočina, vedení Nemocnice Nové Město na Moravě, vedení LDN Buchtův kopec, zástupce neziskového sektoru (HHV) a nezávislé odborníky. Pracovní skupina ukončí svou práci v květnu 2005.

V. Hrouda

Návštěvy v DD Mitrov a v LDN Buchtův kopec

Ptáci letí, jsou nahoře, třpytí se ve slunci. Umíme se těšit z jejich letu, sami jdouce po zemi. Létáme s nimi ve snu. Neunaví se a jsou tak svobodní! Potřebujeme je, přátele u cesty: cesta života je namáhavá, plná výmolů. Nikdy nevíme přesně, kam nás dovede a jak bude dlouhá. Čím déle jdeme, tím jsme unavenější...

Doprovázení doma – domácí hospicová péče

Náš život je cesta. Má začátek a má konec, obojí k cestě patří a do velké míry ji určuje. Když máme hodně sil a svižně kráčíme životem, umíme být stateční a samostatní. Když však na svět přicházíme a když z něj odcházíme, často tolik sil nemáme. Jsme křehcí. Potřebujeme mít nablízku ty, kteří nám rozumí a kteří nám dokáží pomoci.

Hospice a další zařízení paliativní péče na celém světě se snaží na toto obvyčejné lidské volání po blízkosti, důstojnosti a porozumění odpovídat a nabízet nemocným a jejich rodinám potřebnou pomoc.

Domácí hospicová péče (DHP) nabízí smysluplnou alternativu k péči nemocniční. Tam, kde to je z lékařského hlediska možné. Podle zkušenosti Domácího hospice Cesta domů je tato služba v systému zdravotně-sociální péče nenahraditelná a potřebná.

Domácí hospicová péče se snaží o to, aby těžce nemocný člen rodiny mohl zůstat v důvěrně známém prostředí domova, netrpěl zbytečně bolestmi a konec života mohl prožít uprostřed svých blízkých.

- nabízí služby lékaře, zdravotní sestry a dalších pracovníků v situaci, kdy si rodina přeje, aby jejich blízký nezůstal sám v nemocnici, jestliže již nemocniční péče není nutná
- poskytuje bezplatně dlouhodobou a všestrannou podporu pečující rodině
- zprostředkuje důležité kontakty a informace související s péčí o umírající
- pomáhá rodině zvážit možnosti domácí péče o jejího blízkého, zaškolí členy rodiny v ošetřování nemocného
- je nablízku, dostaví-li se nejistota, osamělost či vyčerpání
- pomáhá kvalifikovaně zvládat bolest a další průvodní jevy těžkých onemocnění
- pomáhá rodině zvládnout stres kolem smrti a doprovází pozůstalé v období po ní, kdy jsou smutní a stýská se jim
- má k dispozici řadu speciálních zdravotnických pomůcek

Péče doma má svůj smysl.

HHV buduje tým domácí hospicové péče v tomto složení:

- koordinátor doprovázení
- lékař
- zdravotní sestry
- koordinátor dobrovolníků
- spolupracující profese (duchovní, psycholog, fyzioterapeut, dobrovolníci)

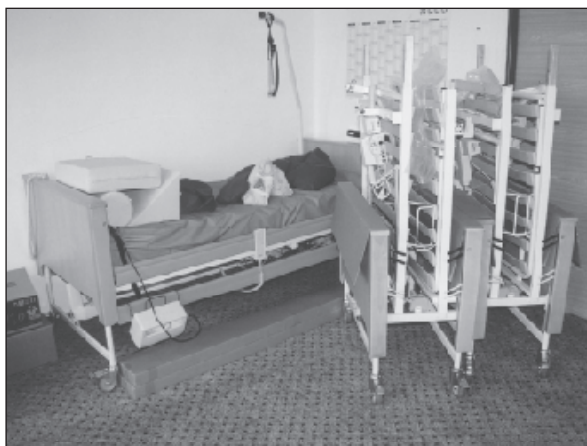
V roce 2004 poskytlo HHV pomoc při péči o umírající klienty celkem v devíti rodinách, z čehož se v sedmi případech jednalo o onkologicky nemocného pacienta. Pomoc byla poskytnuta zejména rodinám v Novém Městě na Moravě a ve Žďáru nad Sázavou. Průměrná délka ošetřování klientů byla 10 dnů. Doprovázení se účastnilo 7 dobrovolníků HHV, kteří se spolu s ostatními členy hospicového týmu v některých případech střídali u lůžek pacientů v nočních hodinách. Pečujícím rodinám byly také zapůjčeny pomůcky z inventáře DHP, nejčastěji polohovací lůžka a antidekubitní matrace. Rodinám byla po úmrtí klienta poskytnuta pomoc při jednání s pohřební službou a členové hospicového týmu se v mnoha případech zúčastnili smutečního obřadu.

Zvláštní poděkování patří dobrovolnici HHV Evě Pelánové, která jako zdravotní sestra odvedla obdivuhodný kus práce v několika případech DHP.

Půjčovna zdravotnických pomůcek pro DHP byla otevřena na podzim roku 2004. Vybavení půjčovny (viz tabulka) bylo zakoupeno z prostředků Evropské unie, v rámci projektu Phare.

I. Kondýsková, M. Petrová

Druh pomůcky	Počet	Druh pomůcky	Počet
Polohovací lůžko	4	Sprchový vozík a WC	1
Aktivní antidekubitní matrace (Trancel)	2	Polohovací vozík	1
Antidekubitní matrace Lenka	4	Vozík mechanický	1
Různé polohovací pomůcky	10	Lineární dávkovač opiátů	1
Pasivní antidekubitní matrace	1	Fonendoskop	1
Baret – prodyšný potah na matraci	1	Tonometr	1

Některé z pomůcek.

Poděkování

Děkujeme všem, kteří se přišli rozloučit s naší maminkou a babičkou Helenou Hošpesovou. Zvláště děkujeme dobrým lidem z pečovatelské služby, Charity a hospicového hnutí, kteří nám pomáhali a umožnili mamince splnit její přání největší – zůstat až do konce života mezi svými nejbližšími.

Největší poděkování patří lidem z hospicového hnutí v N. Městě, hlavně paní Ivě Kondýskové. Je obrovským darem, že mezi námi existují lidé, kteří jsou schopni tak obětavě pomoci v nejtěžší chvíli lidského života.

rodina Krondráfova a Danielova

vyšlo v Novoměstsku, č. 20, 5. 11. 2004

Ptáci odletěli a život je náhle jiný. Když někoho ztratíme, náš život se také změní. Už nikdy nebude jako dřív. Tak to chodí. Ale my jsme zůstali a žijeme dál. Projdeme údolím žalu, slz a nářku. Smutek úplně nezmizí nikdy. Ale časem, až zármutek poleví, můžeme normálně, a snad spokojeně žít. Vylétnout do výšky a zakroužit nad vším, co bylo...

Doprovázení v nemoci a zármutku – poradna Alej

Cesty k venkovským hřbitovům bývají často lemovány stromy, jsou alejemi, kterými se ubírá pohřební průvod. Stejnou alejí však vycházíme ze hřbitova, když pohřeb skončí. Alej jako cesta na hřbitov je obrazem bolestné pravdivosti, alej jako cesta ze hřbitova je obrazem naděje.

Poradna Alej nabízí pomoc lidem, kteří se ocitli v těžkém životním období: v situaci, kdy život člověka končí a jeho blízcí jej ztrácejí (umírání), a v situaci, kdy život člověka skončil a jeho blízcí tu zůstali (pozůstání). Tyto dvě situace na sebe navazují a mají povahu životní krize. Nabídka pomoci je určena zejména:

- ❑ **nemocným a jejich blízkým**, tj. lidem, kteří se ocitli v krizi vážné, smrtelné nemoci,
- ❑ **truchlícím pozůstalým**, tj. lidem, kterým zemřel někdo blízký a kteří procházejí obdobím hlubokého zármutku.

Interiér poradny Alej.

Poradna Alej poskytuje služby dvojím způsobem:

- jako **osobní setkání** poradce a klienta „mezi čtyřma očima“; pro tento účel vyhrazená a vybavená místnost (viz foto) se nachází v objektu Nemocnice Nové Město na Moravě, v sousedství kanceláře HHV,
- jako **rozhovor „na dálku“** mezi poradcem a klientem po telefonu nebo formou psané korespondence (poštovní dopis, elektronický dopis).

V poradně Alej respektujeme pět principů. Prvním je princip laické pomoci. Pomoc nabízejí kompetentní laici, nikoliv amatéři. Druhou zásadou je princip bezplatnosti. Poradna poskytuje svým klientům služby zdarma. Třetí zásadou je princip „jeden klient – jeden poradce“. Každý klient poradny spolupracuje se „svým“ poradcem. Čtvrtým principem je princip dobrovolnosti a svobody. Klient využívá nabídky poradny Alej dobrovolně. V průběhu terapie na sebe nebere žádné závazky a může terapii i kontakt s HHV kdykoliv přerušit. S tím souvisí pátá zásada, kterou je princip mlčenlivosti. Se vším, co bylo v průběhu terapie řečeno, je nakládáno jako s informací důvěrné povahy.

Kontakt na Poradnu Alej: tel: 732228001, e-mail: hhv@quick.cz, elektronická poradna Alej: hhv.nmmn.cz

V. Hrouda

Přehled o službách poskytnutých v rámci poradny Alej v roce 2004:

Klienti:	Partner starající se o nemocného / umírajícího partnera	3
	Dcera / syn, starající se o nemocné / umírající rodiče	8
	Onkologicky nebo jinak vážně nemocný / nemocná	6
	Jiná péče o nemocného / umírajícího	4
	Pozůstalí rodiče, kterým zemřelo dítě	3
	Pozůstalý partner / partnerka	4
	Pozůstalí – jiné úmrtí	10
	Celkový počet klientů	38
Intervence:	Rozhovor v poradně	10
	Rozhovor mimo poradnu	120
	Dopis (poštou)	5
	Dopis (e-mail)	4
	Telefon	66
	Zprostředkování návštěvy v zařízení sociální péče	7
	Účast na pohřbu	1
	Celkový počet intervencí	213

Dobrovolnický program HHV

Na začátku je **zájem**: *chtěla byste pomáhat, máte rád staré lidi, víte ze zkušenosti, jak mučivá může být osamělost v bolesti, nemoci, ve stáří...* Je-li vám více než 18 let, pak se můžete přihlásit na adrese HHV, nebo se zúčastnit kurzu hospicové péče pro budoucí dobrovolníky, pořádaném v každém „lichém“ roce.

Rozhodnete-li se stát se **čekatelem/kou** (na dobrovolníka), zúčastníte se čekatelského kurzu. Ten se skládá z několika společných setkání čekatelů s koordinátorem dobrovolníků HHV. V rámci kurzu se několikrát podíváte za našimi klienty do domova důchodců na Mitrově.

Po uplynutí zkušební doby se můžete stát **dobrovolníkem/nicí** HHV. Podmínkou je váš vážný zájem o tuto práci a schválení vaší žádosti představením HHV. Jsou-li obě podmínky splněny, je s vámi podepsána dohoda o dobrovolnické činnosti, jejíž součástí je závazek mlčenlivosti. V roli dobrovolníka budete zcela svobodný/á, vy sám/sama budete rozhodovat o tom, kolik hodin dobrovolnické práce odvedete. Od dohody s HHV můžete kdykoliv odstoupit. Tento relativně pomalý, ale uvážlivý způsob navazování spolupráce vyhovuje dobrovolníkům i sdružením. O jeho účelnosti svědčí i to, že se dobrovolnický tým HHV rozrůstá.

Jako dobrovolník/ice HHV budete mít otevřen **přístup k různým formám vzdělávání** (semináře, stáže v hospicích apod.). Zřejmě nejdůležitější pro vás budou kurzy hospicové péče pro dobrovolníky, pořádané naším sdružením v každém „sudém“ roce. V roce 2004 proběhl první ročník takového kurzu.

K dobrovolnické práci neodmyslitelně patří pravidelná **příležitost k rozhovoru** dobrovolníků mezi sebou. S ostatními dobrovolníky se budete moci setkávat buď na intervizích, vedených koordinátorkou dobrovolníků, nebo na supervizích, vedených psychologkou. Za odborného dohledu se zde budete snažit uvolnit svůj psychický nebo emocionální přetlak, řešit problémy spojené s dobrovolnickou prací, porozumět sobě i druhým, sdílet s ostatními pozitivní zkušenosti, relaxovat.

Co budete jako dobrovolník/ice HHV dělat? Budete jezdit za lidmi do domova důchodců na Mitrově a do léčebny dlouhodobě nemocných na Buchtově kopci. Později, až získáte více zkušeností, budete mít možnost pomáhat také v rodinách, které se starají o svého umírajícího blízkého doma. Nejlepší výraz, který tuto práci s osamělými, nemocnými a umírajícími lidmi popisuje, je doprovázení.

HHV si velmi váží práce a obětavosti svých dobrovolníků. Proto se jim snaží vytvořit inspirující a přátelské prostředí k práci, umožnit přístup k různým formám sebevzdělávání a dát příležitost k osobnímu růstu.

Kurz hospicové péče pro dobrovolníky

Z jarní části kurzu.

Na rozdíl od předchozího roku, kdy se naše sdružení zaměřilo na komunikaci s potenciálními zájemci o dobrovolnictví, byl rok 2004 ve znamení dalšího vzdělávání dobrovolníků, kteří již v hospicové péči pracují. Pro dobrovolníky HHV a pro dobrovolníky z partnerských hospiců a hospicových sdružení uspořádalo naše sdružení kurz hospicové péče. Tohoto kurzu, trvajícího 2 víkendy, se zúčastnilo celkem 25 dobrovolníků.

Pozvání na kurz přijali skvělí lektori, kteří ve svých přednáškách obsáhli téměř vše, s čím přijde dobrovolník při péči o staré, nemocné a umírající klienty do styku – od praktických ukázek péče u lůžka, přes komunikaci s nemocnými a jejich rodinami, až po „poslední věci“ člověka.

M. Petrová

Témata, probíraná na kurzu:

Pomoc pozůstalým (PhDr. N. Špatenková, Ph.D.)

Komunikace s nemocným člověkem a jeho rodinou (MUDr. M. Goldmannová)

Komunikace s postiženými syndromem demence a deprese (MUDr. T. Tošnerová)

Zdravotnická péče o nemocné z pohledu dobrovolníka (Mgr. E. Havlíková)

Poslední věci člověka (J. Mlčoch)

O tvořivé síle v nás, o sdílení a soucitu (Mgr. R. Sukupová)

Strach ze smrti (Mgr. D. Ženatý)

Kontakt s věřícími klienty a rodinami (Mgr. M. Erdinger)

Využití metody „videotrénink interakcí“ pro nácvik komunikace s klienty (Mgr. P. Reiserová)

Postřehy našich dobrovolníků

„Ne nadarmo se říká, že radostnější je dávat než dostávat. Věřím, že každý dobrovolník má tuto zkušenost. Pro mne to je takový hnací motor v mojí dobrovolnické praxi. Přes všechna plus jsem se u sebe nedávno setkala s jakýmsi ochladnutím, možná spojeným s pohodlností. Přemýšlela jsem, zda skutečně pokračovat dál v této práci, nebo to vzdát. Ono každé nadšení časem vyprchá a nastává realita. Znovu jsem si uvědomila, jak náročná (časově i psychicky) tato práce je. Asi po měsíční pauze v dojíždění do LDN Buchtův kopec jsem ale zjistila, že mi ta setkávání s osamělými, nemocnými a jinak potřebnými lidmi vlastně scházejí. Chybělo mi vše, s čím se dobrovolník při návštěvě u lůžek klientů setká, to příjemné i méně příjemné. Ti lidé nás potřebují a my potřebujeme je.“

***

„Paní Milada byla už slaboučká a velmi vyděšená, ale bojovala až do konce. Když jsem ji první uviděla, nepřipadala mi jako klientka hospicové péče. Vypadala jako každá jiná stará paní, která má ještě pár let života před sebou. Brzy však začala ztrácet energii i orientaci. Nakonec u ní převládl veliký strach, se kterým za podpory celého okolí udatně bojovala. Nevím, proč se právě tato paní tolik bála. Mrzí mě, že se nikomu nepodařilo ji uklidnit a dodat jí odvalu. Přesto se i jí, když se nakonec dostala na „druhý břeh“, usadil ve tváři smířlivý výraz. A to mě, i přes její urputný strach a boj s ním, uklidňuje a dává naději.“

***

„Paní Anastázie ležela na několikolůžkovém pokoji. Měla chladnou kůži, na které jí vyrážel pot. Přisedla jsem si k ní, vzala ji za ruku a druhou rukou jí otírala pot z obličejů. Byla schopna už jenom slabounce šeptat. Po chvílce přivřela oči. Během našeho tichého rozhovoru ji přišla navštívit její dcera s manželem. Poodešla jsem k nejbzdálenějšímu lůžku na pokoji, k jiné pacientce, abych nerušila. Po nějaké době se dcera i její manžel tiše vzdálili. Krátce nato paní Anastázie zemřela.“

***

„Paní D. ležela v nemocnici. Nevyléčitelná nemoc byla ve stadiu, kdy už se nedalo nic dělat, jenom mírnit bolest. Paní D. měla jediné přání. Dostat se domů. Společnými silami se podařilo nakonec vše domluvit, zařídit, přichystat a převézt paní D. z nemocnice do jejího vlastního bytčku. Paní si ještě prohlédla svou domácnost a v podvečer v klidu zemřela. Cítila jsem radost z toho, že jsem svou pomocí mohla přispět ke splnění jejího posledního přání.“

***

„Přišla jsem na pokoj, kde mě s úsměvem uvítala paní ležící na lůžku. Vypadala spokojeně, na stolku spoustu časopisů a knížek, skoro jako by ani nebyla v LDN, ale doma na pohovce. Oslovila jsem ji a stejně tak jako mi před chvílí připadal upřímný její úsměv, tak mi připadaly upřímné a odněkud z hloubi jdoucí i slzy, které se jí náhle objevily v očích – věděla, že není doma, a bylo jí smutno. Stýskalo se jí po blízkém kontaktu s rodinou a s manželem, a přitom ji trápila nejistota, když pomyslela na to, že je již brzy uvidí, ale že to již nikdy nebude takové jako před operací, při které přišla o nohu. Chtěla jsem ji uklidnit, ale věděla jsem, že jí nemohu říci: „Uvidíte, to všechno bude dobré, zase vám bude dobře jako dřív“. Nic už nebude jako dřív. Zmínila jméno pana faráře, jak jí jeho návštěva udělala radost, jak je pro ni důležité chodit do kostela a jak se bojí, že to teď nepůjde. Napadlo mě, jak úlevná může být modlitba, která zbavuje člověka strachu pramenícího z nejistoty. „Modlíte se?“ , zeptala jsem se. Další slzy se jí objevily v očích, ale když jsme se spolu kratičce pomodlily, byl za nimi vidět i úsměv a naděje a odhodlání brát věci takové jaké jsou a tak s nimi i žít.“

***

„Paní G, která zřejmě trpěla stařeckou demencí, jsem potkal v léčebně na Buchtově kopci jenom dvakrát, pak si jí rodina myslím vzala domů. I za tu krátkou dobu jsem s ní navázal pěkný vztah a odnesl si malou radost z toho, že jsem se s ní dokázal domluvit. Měli jsme tlumočnicka – jejího starého, ručně upleteného medvídka.“

***

„Dobrovolnické činnosti se věnuji už čtyři roky. Za tu dobu jsem vyslechla mnoho a mnoho lidských příběhů a nahlédla do mnoha osudů. Je velmi těžké vybrat z nich jeden. Prostřednictvím vyprávění svých klientů se mohu ocitnout v době, o které se člověk dočetl jenom v učebnicích dějepisu nebo v historických románech. Zároveň se mi vracejí vzpomínky na dětství, jež jsem prožívala v láskyplné péči babiček, které měly náruč vždy otevřenou a s neobyčejným nadhledem chápaly naše alotria a zehlily naše průšvihy. Ráda se proto stávám pozorným posluchačem svých klientek a klientů. Občas se stane ten zázrak, že se z naslouchání stane rozhovor. Začneme si navzájem připomínat stará známá místa i s jejich obyvateli. Mně se vybaví babiččiny recepty i zvyky, které se na vesnici dodržovaly, ale které zůstaly zasunuty někde hluboko v paměti, protože se nehodí do města ani do dnešní hektické doby... A můj protějšek se rozzárí a hned mě začne opravovat a upravovat moje verze tak, jak je prožíval on. Samozřejmě, práce s lidmi je obohacující v mnoha směrech. Není to jenom jednostranný vztah, kdy člověk něco dává. Na oplátku od druhého něco dostává. Možná je to v souvislosti s probouzejícím se jarem, že si člověk uvědomí, jak rozdílné může být vnímání času. Práce se staršími lidmi mi pomáhá vnímat jinak nejen čas, ale i hodnoty. Ty jsou ve stáří jiné, protože člověk na sklonku života má úžasnou schopnost rozlišovat mezi věcmi podstatnými a nepodstatnými. Jsem nesmírně vděčná svým klientům, že mi umožňují být u toho...“

Věc veřejná

Život a smrt člověka, to je „oč tu běží“! V rovině osobní nebo ve vztahu k lidem okolo nás. Hospicová péče, ve své šíři i hloubce, je však také věcí veřejnou. Život člověka nepřestal být tématem veřejného rozhovoru nikdy, z pochopitelných důvodů. O smysluplné konečnosti života, důstojném umírání a klidné smrti se na veřejnosti, snad s výjimkou kostelů, v nedávné minulosti u nás mluvit přestalo. V posledních letech se, chválabohu, zase hovoří...

V uplynulém roce udělalo naše sdružení leccos pro to, aby tento rozhovor „uvnitř“ veřejnosti, laické i odborné, sílil, hřál a pomáhal lidem přežít v nezničitelných vlnách obecné nespokojenosti.

M. Melín

LDN a paliativní péče

HHV ve spolupráci s vedením léčebny na Buchtově kopci uspořádalo pro zdravotníky léčebny přednášku na téma „LDN a paliativní péče“, kterou přednesl MUDr. Z. Kalvach z První lékařské fakulty UK v Praze.

Hospicové večery

I v roce 2004 nabídlo HHV veřejnosti cyklus přednášek s hospicovou tematikou. Šlo o třetí ročník Hospicových večerů, konaný již tradičně v novoměstském Domě s pečovatelskou službou. Tématem prvního večera byla otázka aktuální v mnoha rodinách: jakou péči je možné umírajícímu nemocnému poskytnout v nemocnici, jakou v hospici a jakou doma? Zamýšlel se nad ní P. Česal, ředitel Hospice sv. Štěpána v Litoměřicích. Druhý večer přednášel MUDr. Z. Kalvach, lékař-geriatr z pražské První lékařské fakulty UK, na téma „hospicová péče v nemocnicích a LDN“.

Benefiční koncert

V listopadu roku 2004 uspořádalo HHV benefiční koncert v prostorách evangelického kostela v Novém Městě na Moravě. Umělecký zážitek vysoké úrovně připravili novoměstskému publiku houslový virtuos Pavel Šporcl a Pražské smyčcové trio ve složení J. Hurník, P. Peřina a M. Jahoda. Všichni umělci vystoupili bez nároku na honorář, za což jim patří velký dík a uznání. Potěšil nás značný zájem veřejnosti; na koncert přišlo na 600 lidí. Mnozí z těch, kdo přišli, se rozhodli podpořit práci HHV sponzorským darem. I jim děkujeme. Benefiční sbírka, která vynesla 80 000,- Kč, bude využita v následujícím roce ve prospěch osamělých lidí i rodin, které o ně pečují.

Spolupráce s našimi sponzory

Cílem naší spolupráce se sponzory není pouze získávat finanční prostředky. Ti, kdo se rozhodli HHV podporovat, mají vedle propagace svého dobrého jména také možnost podílet se na společensky prospěšném programu. O účelnosti využití finančních prostředků i o výsledcích práce HHV jsou průběžně informováni ve výroční zprávě nebo při osobním setkání. Rok 2004 potvrdil, že vztahy navázané s firmami i jednotlivci se stávají dlouhodobým partnerstvím. Potěšující je to, že činnost HHV začíná dárcovskou podporu nacházet i za hranicemi kraje Vysočina. Všem dárcům velmi děkujeme!

Rozvoj sdužení

V nových prostorách.

Rok 2004 byl pro HHV úspěšným rokem. O tom, jak se dařilo poskytovat služby lidem, mluvíme jinde v této zprávě. O institucionálním rozvoji HHV řekněme něco málo zde.

Za prvé, HHV potřebovalo nutně posílit personálně, což se podařilo. Nyní ve sdružení pracují 4 zaměstnanci, spolupracujeme s 19 dobrovolníky. Za druhé, HHV scházel přiměřený pracovní prostor: 17 m² první kanceláře HHV v objektu DPS již nedostačovalo. Nyní sdružení sídlí ve větších prostorách v areálu novoměstské nemocnice, v objektu, kde je lékárna. Jsou zde dvě kanceláře a místnost pro poradnu Alej. Tento pronájem nám nabídl a umožnil vedení nemocnice, za což mu patří náš upřímný dík. A do třetice, neobejdeme se bez auta. Nyní máme „hospicovou“ Škodu Fabia (více str. 21).

Rozvoj sdružení v několika číslech:

Rok:	2002	2003	2004
Počet zaměstnanců	1	2	4
Počet dobrovolníků	7	10	19
Služební automobil	–	–	1
Počet návštěv v DD Mitrov a LDN Bk	425	1177	2362
Počet doprovázení umírajících	3	14	16
Počet intervencí – poradna Alej	nevidováno	214	213

Partnerství a spolupráce

Hrdost na nové auto při čeko-německém semináři.

Spolupráce je základním principem hospicového programu HHV. Veškeré „běžící“ spolupráce si vážíme. Vyžaduje úsilí, ale nese plody. V roce 2004 rádi vyzdvihneme podporu našich přátel z hospicového spolku Hospiz-AG z Reutlingen, pana Ingo Sperla, našeho přítele a dlouholetého mecenáše, Nadace Roberta Bosche a dalších jednotlivců a organizací z Německa. Díky nim jsme mohli tolik potřebnou Škodu Fabia, přezdívanou „bratr Fabián“, pro HHV pořídit.

Práce HHV je založená na spolupráci a partnerství

- s klienty a jejich rodinami
- s lékaři, zdr. sestrami (v zařízeních)
- s lékaři, zdr. sestrami (v domácí péči)
- s psychology (v poradně Alej)
- s veřejností, zejm. dobrovolníky
- s Hospiz-AG (Německo)
- s MěÚ Nové Město na Moravě
- s KrÚ kraje Vyščina
- se sponzory, nadacemi, podporovateli a dalšími sympatizanty
- s institucemi zdr. a soc. péče (Nemocnice Nové Město na Moravě, LDN Buchtův kopec, DD Mítrov, DPS Nové Město na Moravě, CHOS, Diakonie ČCE aj.)
- s odborníky zdravotnických a hospicově zaměřených organizací (Domácí hospic Cesta domů, Hospic sv. Štěpána v Litoměřicích, FN Brno, VFN Praha)
- v rámci vznikající Asociace poskytovatelů hospicové péče

Finanční zpráva

Účetnictví HHV vedla i v roce 2004 účetní firma Ing. Milan Dvořák z Nového Města na Moravě. Všechny částky jsou v Kč.

Výkaz zisku a ztráty

Označ.	Náklady	Skutečnost v běžném účetním období
A. I.	Spotřebované nákupy celkem	340 969,-
A. II.	Služby celkem	302 705,-
A. III.	Osobní náklady celkem	695 665,-
A. IV.	Daně a poplatky celkem	1 560,-
A. V.	Ostatní náklady celkem	34 028,-
A. VI.	Odpisy, prodaný majetek, tvorba rezerv a opr. pol. celkem	38 305,-
	Náklady celkem	1 413 232,-
Výnosy		
B. I.	Tržby za vlastní výkony a za zboží celkem	26 000,-
B. IV.	Ostatní výnosy celkem	324 284,-
B. VI.	Přijaté příspěvky celkem	491 120,-
B. VII.	Provozní dotace celkem	781 631,-
	Výnosy celkem	1 623 035,-
	Výsledek hospodaření před zdaněním	209 803,-
	Výsledek hospodaření po zdanění	209 803,-

Rozvaha

Aktiva	Stav k prvnímu dni účetního období	Stav k poslednímu dni účetního období	
A. II.	Dlouhod. hm. maj. celkem	18 000,-	287 748,-
A. IV.	Oprávký k dl. maj. celkem	0,-	- 38 305,-
	Dlouhodobý majetek celkem	18 000,-	249 443,-
B. I.	Zásoby celkem	12 000,-	0,-
B. II.	Pohledávky celkem	30 000,-	26 143,-
B. III.	Krátkodobý fin. maj. celkem	152 556,-	979 615,-
B. IV.	Jiná aktiva celkem	18 900,-	37 571,-
	Krátkodobý majetek celkem	213 456,-	1 043 329,-
	Aktiva celkem	231 456,-	1 292 772,-

Pasiva		Stav k prvnímu dni účetního období	Stav k poslednímu dni účetního období
A. I.	Jmění celkem	230 514,-	484 386,-
A. II.	Výsledek hospodaření celkem	-35 703,-	209 803,-
	Vlastní zdroje celkem	194 811,-	694 189,-
B. III.	Krátkodobé závazka celkem	36 645,-	598 583,-
	Cizí zdroje celkem	36 645,-	598 583,-
	Pasiva celkem	231 456,-	1 292 772,-

Přehled přijatých grantů a dotací

EU, Phare	476 631,-
Ministerstvo práce a sociálních věcí ČR	152 800,-
Kraj Vysočina	97 200,-
Město Nové Město na Moravě	55 000,-
Provozní dotace celkem (viz Výnosy, B. VII.)	781 631,-
Úřady práce (jedna položka ve Výnosy, B. IV.)	313 200,-
Granty a dotace celkem	1 094 831,-

Přehled darů nad 5 000,- Kč (včetně)

Nadace Roberta Bosche, Německo	225 225,-
HSW Signall, Praha	25 000,-
DataLite, spol. s r. o., Praha	25 000,-
Penzijní fond České pojišťovny, Praha	20 000,-
Enpeka, s. r. o. Žďár nad Sázavou	15 000,-
ŽĎAS, a. s. , Žďár nad Sázavou	15 000,-
Medin, a. s. , Nové Město na Moravě	12 000,-
Emeran 1860, s. r. o. , Most	10 000,-
Zdeňka Marková, Nové Město na Moravě	10 000,-
RNDr. Martin Melín, Praha	10 000,-
Ing. Milan Dvořák, Nové Město na Moravě	5 000,-
Farní sbor Českobratrské církve evangelické, Sázava	5 000,-
Lékárna u Salvátora, Nové Město na Moravě	5 000,-
MUDr. Hana Melínová, Praha	5 000,-
MOD Elektronik, Nové Město na Moravě	5 000,-
Dary nižší a anonymní	91 345,-
Dary celkem (jedna položka ve Výnosy, B. VI.)	483 570,-

Dary, z nichž mohlo HHV zakoupit osobní automobil

Nadace Roberta Bosche, Německo	96 500,-
Gustav Adolf Werk, Německo	80 500,-
Hospiz – Arbeitsgemeinschaft Region reutlingen, Německo	48 300,-
Evangelische Kirchengemeinde Oberbrüden/Unterbrüden, Německo	43 400,-
Dr. Ingo Sperl, Německo	1 000,-
Dary na auto celkem (viz jedna položka v Aktiva, A. II.)	269 700,-

Poděkování

za podporu finanční:

Evropské unie
(program PHARE)

Nové Město na Moravě

Organizace: Úřad práce Žďár nad Sázavou, Ministerstvo práce a sociálních věcí ČR, Farní sbor Českobratrské církve evangelické v Sázavě

Firmy: Cygni, spol. s.r.o., DENTIN - Libuše Havlíčková, Lékárna u Salvátora, Lóže Most, MOD Elektronik, Organizační kancelář, s.r.o., Penzion Poslední míle

Jednotlivci: L. Baďura, MUDr. Z. Bajerová, MUDr. H. Bártová, manž. Bártovi, Mgr. E. Čašková, D. Dušková, Ing. M. Dvořák, Ing. F. Hudák, MUDr. Z. Kadlec, Z. Marková, RNDr. M. Melín, MUDr. H. Melínová, J. Němeček, M. Pejchalová, Ing. L. Pohanka, MUDr. O. Pražan, Mgr. P. Reiserová, D. Šindlerová, A. a J. Teplých, M. Uhlířová

Zahraniční dárci (Německo): Nadace Roberta Bosche, Gustav Adolf Werk, Hospiz – Arbeitsgemeinschaft Region Reutlingen, Evangelische Kirchengemeinde Oberbrüden/Unterbrüden, Dr. Ingo Sperl, Liselotte Hirschburger

za podporu nefinanční:

Lektoři: P. Česal, Mgr. M. Erdinger, PhDr. P. Goldmann, MUDr. M. Goldmannová, Mgr. E. Havlíková, MUDr. Z. Kalvach, CSc., J. Mičoch, Mgr. P. Reiserová, Mgr. R. Sukupová, MUDr. M. Svatošová, PhDr. N. Špatenková Ph.D., M. Šrámek, MUDr. T. Tošnerová, Mgr. D. Ženatý

Supervizoři: MUDr. O. Sláma, Mgr. R. Sukupová, PhDr. N. Špatenková, Ph.D.

Organizace: LTRN a LDN Buchtův kopec, Domov důchodců Mitrov, Nemocnice Nové Město na Moravě, HESTIA - Národní dobrovolnické centrum, Domácí hospic Cesta domů, Úřad práce Žďár nad Sázavou, Krajský úřad kraje Vysočina, Novoměstské sociální služby, Farní sbor Českobratrské církve evangelické v Novém Městě na Moravě, Město Nové Město na Moravě, SOŠ a SOU lesnické, dopravní a služeb v Novém Městě na Moravě, Novoměstská kulturní zařízení, Hospic sv. Štěpána v Litoměřicích

Hudebníci: P. Šporcl, Pražské smyčcové trio (J. Hurník, P. Peřina, M. Jahoda), hudební skupina Rapa – nui

Firmy: JUKI-sítotisk, ENPEKA spol. s.r.o., Autoškola Kadlec

Jednotlivci: rodina Adamcova, M. Benešová, J. Bílá, I. Fiala, E. Gregorová, A. Hroudová, J., T., A. Kondýskovi, rodina Kopeckých, Ing. J. Kozáček, rodina Krondráfova, Mgr. D. Kutílková, K. Liška, E., L. a F. Mošnerovi, Š. Mrkvičková, MUDr. T. Navrátil, M. Pelikán, Z. Pelikánová, Ing. M. Petr, M. Smolík, V. Staňková, M. Svíbová, rodina Šiklova, J. Štourač, Z. Tatíček, A. Teplá, J. a P. Trojan, I. a V. Vavříčkovy, K. Vytlačilová, J. Ženatý

HHV děkuje všem, kteří naše sdružení v roce 2004 podporovali, včetně těch, kteří si nepřáli být jmenováni, a těší se na další spolupráci s nimi.

Zvláštní dík patří všem, kteří v HHV pracují – zaměstnancům, dobrovolníkům a členům sdružení. Panu Dr. Ingo Sperlovi a partnerské organizaci Hospiz-AG Region Reutlingen děkujeme za vytrvalou a přátelskou podporu naší práce.

Posaďte se na chvíli...

Na předchozích stránkách jsme poděkovali lidem, kteří pomáhají šířit hospicové hnutí. Činí tak dobrovolně, vedeni dobrými úmysly, nad rámec „běžného“. Je zřejmé, že v jejich případech je poděkování na místě.

Avšak – je na místě poděkovat také vám „profikům“. Odpusťte mi ten žoviální výraz. Také prosím, abyste si toto poděkování nespojili s projevy komunistických pohlavárů, ve kterých bývalo a bývá mnoho děkvných slov určeno pracujícím hrdinům, bojujícím na poli průmyslu, školství, zdravotnictví i na poli kukuřice. Nechej napsat frázi.

Rád bych jménem našeho sdružení poděkoval vám, kdo pomáháte nemocným, starým a umírajícím lidem v rámci své pracovní náplně, jako profesionálové – zdravotním sestram, lékařům, ošetrovatelkám, pečovatelkám, farářům, psychologům a dalším. „Proč? Vždyť je to jejich práce!“, namítl by škarohlíd. A jde, a nadává na doktory.

Ocitáme se často na vašich pracovištích. Vidíme tu, že děláte náročnou a často nevděčnou práci. Víme, že ji děláte zpravidla dobře, odpovědně a podle svého nejlepšího umu a svědomí. Myslíme si, že je třeba to veřejně říkat.

No, a pokud není všechno ideální, pokud se všechno nedaří, pokud je moc toho, čeho je příliš, pak vezměte do ruky Cervantesova Dona Quijota de la Mancha a **posadte se na chvíli...**

Cíle HHV v roce 2005 a pohled dopředu

Cíle HHV se v předchozích dvou letech ustálily. Jejich aktuální podoba pro rok 2005 je následující:

- I) přispět ke zlepšení sociálně-psychické péče o osamělé, nemocné a umírající lidi, a to v sociálních a zdravotnických zařízeních i doma, zejména pak:
  - rozvíjet a propagovat domácí hospicovou péči, včetně půjčovny zdravotnických pomůcek, doprovázet umírající lidi doma (viz str. 9)
  - rozvíjet dobrovolnický program v DD Mitrov a v LDN Buchtův kopec, navštěvovat klienty a doprovázet umírající (viz str. 6)
  - zahájit projekt „rodinného pokoje“ v LDN Buchtův kopec*
  - dokončit práci expertní pracovní skupiny (viz str. 8)
- II) pomáhat těm, kdo o umírající pečují, tj. rodinným příslušníkům a přátelům, později pak truchlícím a pozůstalým, zejména pak:
  - rozvíjet činnost poradny Alej (viz str. 12)
  - začít provozovat distanční poradenství na internetových stránkách HHV
- III) podporovat ošetřující personál v partnerských zařízeních, zejména pak:
  - zorganizovat program vzdělávání kolegů zdravotníků v LDN Buchtův kopec v rámci projektu „rodinného pokoje“ *
  - uspořádat dvě akce pro kolegy z DD Mitrov a LDN Buchtův kopec (zájezd do divadla aj.)
- IV) rozvíjet dobrovolnictví, zejména pak:
  - uspořádat kurs hospicové péče pro budoucí dobrovolníky
  - pravidelně pracovat s dobrovolníky a čekateli (supervize, intervize)
- V) usilovat o změnu postojů veřejnosti ve vztahu ke smrti, umírání, nemoci, truchlení, zejména pak:
  - zlepšit informační systém HHV (internetové stránky, informační skládačka, informační tabule)

* Projekt „rodinného pokoje“ je výstupem expertní pracovní skupiny (viz str. 8), která se zabývá mimo jiné programem paliativní péče v LDN Buchtův kopec. Půjde o vyčleněný pokoj, kde bude možné zajistit soukromí pro umírajícího pacienta a pro toho, kdo jej v umírání doprovází (nejlépe někdo z rodiny).

Základní charakteristika sdružení v roce 2004

---

sídlo: Nové Město na Moravě, Žďárská 610 (od 20. 4. 2005)
IČO: 70803978
bankovní spojení: GE Capital Bank, č. účtu: 155665103/0600
předseda: RNDr. Vojtěch Hrouda, Ph.D.

členové – fyzické osoby (hvězdičkou jsou označeni členové předsednictva v roce 2004):

Jana Bílková	RNDr. Martin Melín *
Lenka Burgetová	MUDr. Eva Pelikánová *
Ludmila Fousková	Ing. Milena Petrová *
Mgr. Eva Havlíková	Mgr. Hana Pfannová
RNDr. Vojtěch Hrouda, Ph.D. *	MUDr. Rostislav Stríž
Anna Janů	Vojtěch Zikmund *
Iva Kondýsková *	Ing. Daniela Ženatá *
Libuše Korbičková	Mgr. Daniel Ženatý
Libuše Králíková	

členové – právnické osoby: Diakonie ČCE – středisko v Myslibořicích
zaměstnanci: Lenka Burgetová
RNDr. Vojtěch Hrouda, Ph.D.
Iva Kondýsková
Ing. Milena Petrová

koordinátor dobrovolníků: Ing. Milena Petrová
dobrovolníci:

Lenka Burgetová	Romana Krondráfová
Ludmila Fousková	Eva Pelánová
Bc. Drahomíra Havlíková	MUDr. Eva Pelikánová
RNDr. Vojtěch Hrouda, Ph.D.	Ilna Petrová
Ing. Jaroslav Jakeš	Ing. Milena Petrová
Tomáš Kondýsek	Mgr. Hana Pfannová
Iva Kondýsková	Denisa Šindlerová
Libuše Korbičková	Ing. Daniela Ženatá
Noemi Kosourová	Mgr. Daniel Ženatý
Libuše Králíková	

kontakty: adresa: **Žďárská 610, 592 31 Nové Město na Moravě**
tel.: **566615198, 732228001**, e-mail: **hhv @quick.cz**
internetové stránky: **hhv.nmm.cz**

Financováno
z program PHARE Evropské unie

Tento dokument je vytvořen za finančního přispění Evropské unie. Za obsah tohoto dokumentu plně zodpovídá HOSPICOVÉ HNUTÍ – VYSOČINA, a proto názory zde uvedené nemohou být v žádném případě považovány za oficiální postoj Evropské unie.

Výroční zpráva 2004

vydalo: HOSPICOVÉ HNUTÍ – VYSOČINA

tisk: SURSUM, Cáhlovská 162, 666 01 Tišnov, náklad: 1000 ks

Nové Město na Moravě, Česká republika

kresby uvnitř výroční zprávy: Jiří Štourač

červen 2004